

JAGODA ZAMODA

Három miniatúr

SLAVA RAŠKAJ A MŰTEREMFESTŐ

*Slava nem foglya fehér zágrábi műtermének,
amely egykor halottasház volt.
Gyakran megy emberek közé.
Fürgén jár-keel festőállványával a zágrábi utcákon,
néha a Fűvészkert vagy a Maksimir irányába siet,
ahol egész nap a vizet nézi és fest.
Haza csak késő este, naplemente után tér meg.*

VÁRAKOZÁS

*Nyolc hónapig várta Krleža azt a pillanatot,
amikor 1981. december 29-én éjfél után
megtért, drága felesége, Bella mellé.
Vajon felkelti-e ott az örök álom közepette is,
hogy felolvasson neki a kézírataiból,
mint azon a réges-régi téli éjszakán,
az ötvenes években, amikor felriasztotta
őt álmából és elújságolta neki,
hogy Lenbach báró épp most lőtte főbe magát.
A bárónő félálmban elmosolyodott
és szelíden csak annyit mondott:
„Másra nem is számítottam”.*

ANNA ÉS OSZKÁR

*Anna és Oszkár állandóan
egymáshoz közelítenek,
teljes mértékben különböznek,
néha közelednek, néha eltávolodnak,*

*szinte röpülnek. Soha közel,
soha nagyon távol egymástól...
Akkor is párok ők, amikor nem azok.
A táncparketten és azon kívül is.
És a kezük állandóan kinyújtva.*

FENYVESI OTTÓ fordítása

KRSTO HEGEDUŠIĆ: SoHo (1967)